

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dien et mon Droit.

DINGSDAG 13 APRIL.

AMSTERDAM, 12 April.

De stad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags: Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden franco op p. 6.00.

Brieven, Gelden, en FRANKO te adreſseeren aan het Bureau van DE TIJD.

Er schijnt zich gedurende den laatsten tijd in onderscheidene streken van ons land, vooral in Zeeland en Noord-Brabant, zekere zaakt tot landverhuizing naar Brazilië te openbaren. Welke vooruitzichten den vertrokken personen in dat Zuid-Amerikaansch rijk geopend zijn, is ons onbekend. Wij weten evenmin of zij tot die reis besloten hebben ten gevolge van een mogelijke verbetering van toestand, uit persoonlijke betrekkingen voortvloeiende, dan wel of zij, zooals meestal het geval met landverhuizers, is, geen voordeel konden verwachten dan die, welke aan ieder ander vreemdeling, die werken wil, ten deel kunnen vallen. Daar het laatste het waarschijnlijkt is, meenen wij de opmerking te moeten trekken op een open brief van den Pruisischen geheimraad Kerst aan de redaktien van verschillende Duitsche dagbladen. In dien brief komt onder meer het volgende voor:

„De Braziliaansche regering en het regerende deel van het Braziliaansche volk hebben zich gedurende meer dan dertig jaren veroorloofd, een aantal onzer landgenooten door de laagste kunstgrepen van logen en bedrog naar Brazilië te lokken, en hun vertrouwen in formeele en schriftelijke beloften met ontrouw, misleiding, ja vaak met de stoutste mishandelingen te vergelden, en nog immer ziet de Duitsche natie dit onbeschaamde en misdadige spel met een stoicismus aan, dat ons in ons eigen land dat der gansche beschaafde wereld ten dienste moet vernederen. Brazilië is door onze lijdelijke houding tot altijd vernederende onbeschaamde aangemoedigd, en het kan geen verwondering wekken dat de stemme Duitschers, (welke Duitschers) hier als van de Duitschers in den dagelijkschen omgang in Brazilië geliefd te noemen, door de Braziliaansche met de zwarte Afrikaansche horden op éene lijn worden gesteld.”

Men ziet uit deze woorden, dat de geheimraad Kerst zwaart op de Braziliaanen gebeten is, waaraan de uitdrukking „stemme Duitschers” misschien evenveel schuld heeft, als het gedrag dat hij den Braziliaanen verwijt. Het is daarom dat wij hetgeen hij op de aangehaalde regels laat volgen, niet in een al te letterlijken zin opnemen. Wie zich gekwetst gevoelt, spreekt zelden de kalme taal der waarheid.

„De groote hoogst beschaafde Duitsche natie”, zoo gaat de heer Kerst in oppewondenheid voort, „wier schepen de wereldzeeën in alle rigtingen doorkruisen, die oorlogschepen en in den diepsten vrede een half miljoen dapperen krijgshelden onder de wapenen bezit, laat zich zoo veel smaad van een reeds op zich-zelf onbeduidend (winziges) volk, waarvan minstens zeven achtste nog barbaarsch is, geduldig welgevallen. Van een volk, dat in geval van een ernstige botsing niets zou hebben om ons het hoofd te bieden dan een handvol gemeen en half verstandig geestupel.”

Deze schets van een natie, welke in ieder geval een zeer ongunstige beoordeeling oplevert van de andere Zuid-Amerikaansche volken, is zeker te zwart, en de Braziliaan, welke de woorden van den veroornen geheimraad leest, zal zich hoogstwaarschijnlijk geregtigd wanen om al had hij die uitdrukking nimmer gebezigd, nu van „brutos Alemoes” te spreken. Zoo echter alles waar is, wat de heer Kerst van de behandeling zijner landgenooten in Brazilië mededeelt, mag men het hem vergeven dat hij in drift geraakte.

De heer Kerst grondt zijn klagten op officiële mededeelingen van zekeren heer Heusser, welke door verscheidene Zwitsersche kantons naar Brazilië gezonden werd, om onderzoek te doen naar het lot zijner landgenooten. Hoewel hij zich dienvolgens alleen met Zwitsers had in te laten, geven toch zijn berichten licht in den toestand der vreemde landverhuizers, welke in Brazilië meer vruchten van hun arbeid hoopten in te oogsten, dan de geboortegrond aanbod. Volgens die mededeelingen na zijn de Braziliaansche planters er op uit de vrije Europeesche arbeiders zoo veel mogelijk in denzelfden toestand van afhankelijkheid te brengen, als de neger-slaven, wier getal vermindert, daar de sterfte onder hen groot is, en de slavenhandel bemoeijelijkt

wordt. Om daartoe te geraken, moeten die planters door bedriegelijke handelingen het er op toeleggen, dat ieder arbeidersgezin bij hen in schuld komt. Volgens de Braziliaansche wet gaat zulke schuld op kind en kleinkind over. De ongelukkigen komen daardoor in een toestand, welke zoo dicht bij de slavernij staat, dat als een plantaadje verkocht wordt, zij met den grond aan den nieuwen eigenaar overgaan. Van de Braziliaansche overheden ondervinden zij geen bescherming, daar deze het met de planters eens schijnen te zijn.

De Zwitsersche kolonisten hebben zich daarom bij de konsuls hunner natie beklagd, hetgeen in Brazilië eenigen indruk te weeg gebragt heeft. De dagbladen varen zeer tegen de kolonisten uit, en noodigen de konsuls uit niets te doen wat de ontevredenheid der laatsten nog zou kunnen verhoopen. Zij geven tevens de vrees te kennen voor een verbinding der kolonisten met de neger-slaven om het juk der planters af te werpen. Als men in het oog houdt dat er meer dan anderhalf miljoen Europeers sedert 1831 op de Braziliaansche plantaadjes werkzaam zijn, valt het duidelijk in het oog dat een opstand onder die lieden een hoogst ernstige gebeurtenis worden zou, zelfs al bleven de negers er buiten. In den Senaat te Rio is deze aangelegenheid dan ook besproken. De Senator Pindare heeft zich vrij sohep tegen de konsuls uitgelaten, die door hun inmenging in de aangelegenheden der kolonisten onder de laatsten misnoegen en zucht tot verzet opwekten. Doch het is niet alleen uit vrees voor beroeringen dat de Braziliaansche staatslieden zich tegen de bemoeijingen der konsuls kanten. Zij schijnen ook beducht te zijn, dat de klachten der kolonisten in Europa bekend raken, en dat een schandelijk invloed uitoefenen zou op de komst van nieuwe landverhuizers. Daar Engeland op zee zoo veel mogelijk den schandelijken handel in zwarten weert, hebben de plantaadjes aan blanke arbeiders groote behoefte. Met het oog daarop zeide diezelfde heer Pindare in den Senaat:

„De kolonizatie is een levens-questie, waarvan het toekomstige lot des lands afhangt, derhalve is het de plicht der Regering alle krachten aan te wenden tot opheffing der hinderpalen, die den stroom der landverhuizers zouden kunnen keeren, en de aankomst van arbeiders belemmeren.”

Dit deze woorden, in een officiële vergadering gesproken, blijkt duidelijk, dat Brazilië er het grootste belang bij heeft Europeesche arbeiders te lokken, en het zou niet onmogelijk wezen, dat van de zijde der Braziliaansche Regering allerlei schoone beloften gedaan en vooruitzichten geopend worden, die later blijken zouden bitter tegen te vallen. De agenten of werbers, welke zich met het verzenden der landverhuizers belasten, zullen het altans aan geen schitterende voorstellingen laten ontbreken. Wij kunnen natuurlijk niet beoordeelen, in hoe verre de opmerkingen en mededeelingen van den geheimraad Kerst met de waarheid overeenkomstig zijn, maar meenen toch ook met het oog op de boven aangehaalde woorden van den Braziliaanschen senator, onze landgenooten te moeten aanraden, zich niet naar Brazilië te begeven, zonder goede inlichtingen te hebben ingewonnen, en vooral van niet blindelings geloof te slaan aan de verzekeringen der agenten van de Braziliaansche planters, die er belang bij hebben de zaak van de schoonste zijde voor te doen. Het is toch verkieslijker armoede en gebrek op eigen bodem te lijden, dan zich aan het gevaar ploot te stellen van onder de keerkringen het lot van de neger-slaven te deelen.

De Brusselsche korrespondent van de *Amsterdamsche Courant* heeft aan dat blad, voor het Nummer van Zaterdag, een brief gezonden, die al de kenmerken draagt van geschreven te zijn na een te lang verblijf in het estaminet. Die achtingswaardige man bezigt daarin uitdrukkingen, waarbij men niet aan een nachteren toestand denken mag, zelfs niet bij iemand van zijn stempel. Het zijn thans de Katholieke predikers in het algemeen, en de Bisschop van Gent in het bijzonder, die het bewijs leveren dat „de laster van niets

Advertentien van Zes regels en daar bereken worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt hovenidian 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

„kost,” en het voorbeeld geven van buitensporigheden, die den kansel onteeren.” Ziehier de eigen woorden van genoemden schotschrijver:

„Reeds dikwijls was ik in de gelegenheid u te zeggen, dat de Katholieke predikers niet meer naar vreezen zijn dan de dagbladschrijvers derzelfde partij en de laster van niets kost. Gij moet ook niet gelooven dat alleen de lagere geestelijken zich in hunne preken overgeven aan zulke buitensporigheden die den kansel onteeren; de kerkvorsten zelven geven er het voorbeeld van. Zoo heeft voor eenige dagen de bisschop van Gent in zijne paascheleerrede, na te zijn uitgevaren tegen de liberale pers en tegen het gentsche letterkundige genootschap (in voorbijgaan gezegd, is het ledental van deze instelling verdubbeld, sedert zij bij de mandementen der bisschoppen is geëxkommuniëerd) in zeer hevige taal berestigd, dat de regering eene nieuwe vervolging tegen de geestelijkheid op touw zet, dat een nieuw 1793 draagte komen, en hij voegde er bij dat hij niets vreesde en zou weten te lijden als de heilige Johannes Chrysostomus. Bij deze verschrikkelijke woorden maakten de oude vrouwen, bevende van angst, het teeken des kruizes, daar zij reeds haren bisschop door eene bende *sans-culottes* van den kansel zagen sleuren en naar de guillotine woenen, of althans naar het geene of andere oord van ballingschap, als de wel sprekende der kerkvaders, bij wien de bisschop zich zoo zedig en schiedelijck had vergelaken. Maar die vorontrust, moedertjes waren weldra gerust gesteld, toen zij den bisschop kalm en bedaard in de prachtige *equipe* zagen stappen, die hem aan den ingang der kathedraal wachtte. Die arme man! Van het kerstgeboortrecht hij zich naar zijn paleis, alwaar hij een banket gaf aan de gentsche pastoors, waar zooveel lijns werd opgedischt, dat de bisschoppelijke kok zich nieuwen roem verwierf. Die arme man! Die ongelukkige martelaar!”

Dat de Brusselsche medearbeider van de *Amsterdamsche Courant* steeds van „buitensporigheden” en „laster” gewaagt, verwondert ons niet. Ieder die zins brieven met naauwkeurigheid leest, is er mede bekend dat buitensporigheden zijn element zijn, en wat laster is weet hij proefondervindelijk. Men herinnere zich slechts zijne aantijgingen tegen Mgr. de Ram. Er is echter een tijd geweest dat wij ons verwonderden zulke korrespondentien in de *Amsterdamsche Courant* te vinden, welke toch, blijkens haar formaat, niet onder de blauwboekjes wenschte gerekend te worden. Wij meenden dat misschien de *Amsterdamsche Courant* door een of andere overeenkomst, zooals die bij voorbeeld, welke de *Indépendante Belge* in der tijd met den ontslagen tuchthuisbeef Jules Lecompte heeft aangegaan, zich verbonden had alles te plaatsen, wat haar Brusselsche korrespondent geliefde in te zenden. Wij zijn echter tot de overtuiging geraakt, dat het bij de redaktie der *Amsterdamsche Courant* een *parti pris* is, haar kolommen voor bange en rederneeringen open te zetten, die de Katholieke de grootste wijze loonen. Een korrespondent die in haar Nummer van Donderdag geeft daarvan onder anderen het bewijs.

In de kerk van den H. Lodewijk aldaar is op den Paaschdag een militaire mis gevierd. Men weet dat zulk een plegtigheid niets ongewoons heeft. In legerkampen en garnizoens-plaatsen is het gebruikelijk, dat de Katholieke soldaten, welke bij de godsdienstoefening tegenwoordig zijn, hun eerbied op militaire wijze aan den dag leggen. Daar waar de andere geloovigen het hoofd ontblooten of nederknielden ten teeken van hulde en onderwerping aan God, dien zij komen aanbiddend, brengt de soldaat zijn uiterlijke vereering op een manstrant. Wie zal in het gebruik, dat de Katholieke krieger den Koning des Hemels in de zelfden vorm zijn eerbied betuigt, als den wereldsche Koning, iets belagchelijks vinden? Ons bevreemdt niet die handeling, terwijl zij een godsdienstoefening voor militairen een eigenaardige klein geeft, en hooger en wijster bijzet, den Christelijken soldaat tot eer. De Leid-sche korrespondent van de *Amsterdamsche Courant* schijnt van een tegenovergesteld gevoelen te zijn. Hij ziet er een „parodie” in van „de krijgs- en de kerk-

krings, zulke platte denkbeelden heeft, ze in even plaatsen stijl nederzinkt en aan de *Amsterdamsche Courant* ter plaatsing opzendt, bevreesd ons niet, en zoo verzender een trouw lezer van dat blad is, kan hij een oogenblik aan een welwillende opname getwijfeld hebben. Wij laten zijn prachtig opstel hier volgen:

»*Aan de Redactie der Amsterdamsche Courant.*

»LEIDEN, 6 April 1858.

»*Mijnheer de Redacteur!*

»Daar er in den laatsten tijd veel gesproken en geschreven is voor en tegen afschaffing of inkrimping van het leger, geloof ik dat elk burger, die iets pro of contra weet, verplicht is het te zeggen.

»Het is daarom dat ik vermeen u te moeten mededeelen, dat ik en velen hier ter stede met mij thans volkomen overtuigd zijn, dat de armee eerder vermeerderd dan verminderd zal moeten worden.

»Zondag jl. toch werd er hier in de r. k. kerk op de Ruine eene mis gevierd, waarbij de muziek der artillerie zich liet hooren, terwijl een aantal geknevelde artilleristen, met sporen aan de hielen, beerenmutsen op het hoofd en blanke sabels in de vuist nevens de koorknopen bij het altaar stonden, telkens als het te pas kwam zich met de sabels op de borst sloegen en de processie in de kerk besloten.

»De armee is dus nuttig en noodzakelijk vooral op Paschen.

»Velen echter vragen wat er geparodieerd werd: de krijg of de kerkdienst?

Men ziet het, de *Amsterdamsche Courant* schijnt jacht te maken op de geabonneerden van de *Fakkelt* en de *Waakzaamheid*.

Men zal zich herinneren den advertentiestrijd, in de maand November jl. in het *Algemeen Handelsblad* en in de *Nieuwe Rotterdam. Ct.* gevoerd tusschen den kurkenfabrikant J. J. van den Berg en zijn tegenwoordigen magazijnmeester L. D. van der Hoff enerzijds en den kurkenfabrikant L. van der Hilst en Co. allen te 's Hage woonachtig. Thans vernemen wij, dat de heer van der Hilst en Co. te dier zake in der tijd eene aanklacht aan den heer officier van Justitie alhier tegen L. D. van der Hoff (die vroeger magazijnmeester is geweest in dienst van van der Hilst en later in die van J. J. van den Berg is overgaan) heeft ingediend, en dat ten gevolge daarvan L. D. van der Hoff tegen Woensdag den 14n dezer voor de arrond. regt. alhier (korr. kamer) is gedaagd, beklagt ter zake, dat hij in voormelde dagbladen aan den fabrikant L. van der Hilst te 's Hage met boosheid zou hebben ten laste gelegd dat deze voorbedachten zijne kalanten (met name zeker J. H. H. te D.) bij de toezending van balen kurken in het getal zou hebben te kort gedaan en in een dier bladen gen. L. v. d. H. H. bovendien beticht dat deze hem, bekl. door schandelijke logens tegenover het publiek in een onguisig daglicht had getracht te plaatsen.

Door de Gedeputeerde Staten dezer provincie is bepaald dat de stemming tot verkiezing van een lid der Provinciale Staten in het hoofdkiesdistrict den Helder, ter vervanging van den Heer J. Schoon, onlangs overleden, zal plaats hebben op 27 April e. k. en de herstemming, zoo die nodig mogt zijn, op 11 Mei aanstaande.

Het gezantschap van Z. M. den Keizer der Franschen bij het Nederlandsche hof, door zijne Regering uitgenoodigd, om met betrekking tot de uitreiking van St. Helena-medailles aan oud-militairen, gediend hebbende onder het eerste Fransche keizerrijk, een termijn te bepalen binnen welken die uitreiking zal behooren te zijn afgevoerd, heeft bepaald, dat de aanvragen ter bekransing van dien gedenkpenning nog tot op den 20n dezer bij genoemd gezantschap zullen kunnen worden aangenomen, doch dat zoodanige verzoeken, die later mogten inkomen, als niet beschouwd en buiten gevolg gelaten zullen worden. (St. Ct.)

Z. M. heeft beneemd met ingang van 15 dezer, tot burgemeester van Amstelveen mr. J. Messcher van Vollenhoven; en tot plaats. kantoor te Arnhem J. J. Smit; voorts de volgende kommissarissen der dir. bel. n. n. regten en acc. verplaatst, als naar Dordrecht (2e afd.) P. Hoyer, thans te Gorinchem, en naar Gorinchem J. E. Loder, thans op de linie te Enschedé.

GOUDA, 8 April. Boter met ruimen aanvoer tot iets vasteré prijzen van 44 tot 46 verkocht. — Kaas, buiten een enkel partij Belgische hooikaas, dat tegen 18 verkocht werd, niet ter markt. — Vee goed aangevoerd, doch ging traag zelfs niet alles van de hand. — De landerijen staan hier in de omstreken over het algemeen zeer schraal; het konde gure weder te paard met de verwoestingen, door de veldmuizen aangegevoerd, veroorzaakt, dat op sommige plaatsen het land geheel dor en als van gras ontbloot uitziet.

GORINCHEM, 9 April. Het ergelijk misbruik, om den naam nemen van patenten en het aangeven van voorwerpen als de personele belasting, zonder dat het be-

drijf uitgeoefend wordt, en die voorwerpen werkelijk in bezit des aangevers waren, een groot aantal personen kiezers voor leden van den gemeenteraad te doen worden, dat onlangs in de gemeente Hedikhuizen plaats had, is ook bij de laatste verkiezing van leden voor den gemeenteraad, in de gemeente Ameide, op zeer in het oog loopende en hoogst onbeschaamde wijze in practijk gebragt. (H.)

KAMPEN, 10 April. Naar wij uit eene goede bron vernemen heeft voor eenige dagen de ontëiging plaats gehad van al de woningen op Schokland, zoodat het vooruitzicht bestaat, dat dit eiland binnen kort niet meer bevolkt zal zijn, behalve door den lichtopsteker, en een paar anderen tot het houden van opzicht over 's rijks werken. Schokland zal evenwel eene veilige haven voor de zeelieden blijven en door dien er eenige menschen moeten wonen, zal er altijd hulp kunnen worden aangebragt. (K. Ct.)

BREDA, 10 April. Gisteren namiddag omstreeks één uur is er brand ontstaan in een bosch onder de gemeente Hoeven, juist op het oogenblik, dat de spoor-trein van deze plaats naar Rosendaal, aldaar voorbij reed. Ongeveer 200 bunders bosch zijn door de vlammen vernield.

MEPPEL, 9 April. In den aanvang dezer week werd hier bij zekere mevrouw G. een aangeteekende brief ontvangen, die eene geldswaarde van f 25 zoude bevatten. Bij het openen van dezelve was evenwel geen spoor van eenige geldswaardige papieren te vinden, waardoor al aanstonds, als zouden er weder kwade praktijken in 't spel zijn geweest, nadeelige geruchten voor de post-administratiën werden in omloop gebragt, waartoe niet weinig een voorbarig bericht uit Meppel in de *Prov. Overziss. en Zwolsche Courant* bijdroeg. Bij onderzoek is het heden gebleken, dat de bewuste brief wel met de vereischte zorg was opgesloten en persoonlijk aan het postkantoor te Assen gebragt; maar dat het geld vergeten was daarbij te voegen. (Arch. Ct.)

BUITENLANDSCHE BERICHTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 16 April. De zaak van de *Cagliari* is immer het voorwerp der politieke gesprekken en men beschouwt het meer en meer als zeker, dat heeft Piemont zich steeds in zijne eischen volhardend betoont, dit zekerlijk is geweest omdat het zich door Engeland en Frankrijk meer ondersteunt, dan anderszins het geval was.

De onlangs publiek gemaakte diplomatische stukken wijzen de gedraglijn aan, welke de nieuwe ministers van Koningin Viktoria in deze zaak willen volgen. Volgens loopende geruchten zou er tusschen graaf Walewski en lord Cowley eene overeenkomst zijn getroffen, welke houding er moest worden aangenomen ten aanzien van het Napelsche hof in zijne oneenigheid met dat van Turijn, en die houding zou het denkbeeld van onderhandeling en vrede willen doen bovendrijven. Daarentegen spreekt men van de oorlogstoebereidselen in het koninkrijk Napels, waarin sommigen tusschen dat rijk en Piemont het begin van een oorlog willen zien, die onvermijdelijk zou zijn geworden. Men schijnt de zaak te overdrijven, althans er is niets dat aanleiding geeft te vermoeden, dat alle minnelijke schikking onmogelijk zij; immers de Napelsche minister van Buitenlandsche Zaken heeft op de laatste Nota van den heer Cavour nog niet geantwoord; bovendien wenschen de groote mogendheden een vreedzame oplossing en 't is haar belang die te bevorderen. Mogt nu het verwacht wordend antwoord eene schikking onmogelijk maken, dan nog zouden de zaken niet verder worden gedreven dan tot het afbreken der diplomatische betrekkingen tusschen beide landen.

— Men leest in den *Constitutionnel*:

»Ondanks de in Engeland tegen de uitgevers van het pamflet van Felix Pyat hangende vervolging, gaan de demagogen voort met hunne aansprijkingen tot moord. Er is een brief van een Fransch uitgewekene aan de leden der Jury in 't licht verschenen, die den schandelijksten lof over den moord uitspreekt.

»Wij weten, helaas, dat in alle landen lieden zonder eer noch wet worden gevonden, die de eerbiedwaardigste grondbeginselen van zedelijkheid en godsdienst vertreden. Maar wat ons verwondert is, dat bij een zoo beschaafde natie als die in Engeland, drukkers en boekverkoopers worden gevonden, welke er in bewilligen dergelijke schandelijkheden uit te geven en te verspreiden. Van het vermelde vlugschrift luidt de titel: «Le crime de dix-neuf cent cinquante-trois en faveur de la République de la France, en l'honneur de Simon Bernard, van Trévise en van Stanislas, uitgegeven door Ad. Wolf, 3, Queen-street-soho en wordt verkocht bij alle fatsoenlyke dagblad-verkoopers, in de leeskamertjes en ten kantore van Jacques Bonhomme, 21, Great Chapel-street, Oxfordstreet.»

— Men verwacht spoedig in de hoofdstad den ko-

ninklijken prins van Wurtemberg. Eergisteren avond kwam graaf de Persigny aan; zijne gade, die ongesteld is, zal hem binnen weinige dagen volgen.

De hertog van Terceira is heden ochtend aan het spoorweg-station ontvangen door den ridder d'Almeida, legatie-sekretaris van den Koning van Portugal te Parijs. Z. Exc. is in het *hôtel des Princes* afgestapt en zal in de hoofdstad acht dagen toeven.

— Op het plein der Tuileriën en dat van het Crousel is eergisteren eene revue gehouden. Ondanks den regen bleef Z. M. te paard tot het einde der wapenschouwing, hoewel verscheidene hoofdofficieren een onderkomen zochten.

— Volgens schrijven aan den *Nord* zijn de oefeningen in het kamp van Châlons voor dit jaar niet opgeheven, maar zullen uitgebreider dan vroeger zijn.

— De republikeinsche gedeputeerden Darimon en Ollivier hebben Woensdag jl. in de Tuileriën gedineerd.

— Volgens een der dagblad-korrespondenten zou graaf Walewski bedacht zijn op een schikking der Perim-questie, in dier voege, nl. dat dit eiland door de Engelschen en Franschen tegelijk zal worden bezet. Een ander voert daartegen aan dat de oegrijnsche koning een bericht te zeer in de oogen moet springen, dan dat het noodig zij er op te wijzen: immers, zijn de Engelschen niet de Franschen geregtigd het eiland Perim te bezetten, dan zijn zij dit ook zonder hen.

— Uit Marseille zijn berigten ontvangen die het nieuws, door de Bombay-mail van 18 Maart aangebragt, volkomen bevestigen.

— In verscheidene dagbladen wordt het bericht van Rudios getuigenis in de zaak-Bernard en zijne komst te Londen gelogenstraft. Men zegt zelfs, dat de heer Bodkin nooit voornemens is geweest, den te Parijs veroordeelde in Engeland voor de regtbanken te laten verschijnen. Evenwel heeft de heer Bodkin bij den aanvang der vervolging verklaard dat, ten einde Rudios vrouw voor den politie-regter, den heer Gardine zoo mogen verschijnen, de Koningin aan haren man een free pardon zou verleenen, en de persoonlijke getuigenis van dezen mitsdien werkelijk kon gehoord worden. Uit die tegenstrijdigheid zijn allerlei uitleggingen voortgesproken.

— Uit Turijn heeft men tijdingen ontvangen, waaruit blijkt dat de discussiën in de Sardijnse Kamer van Gedeputeerden, betreffende het wetsvoorstel over de pers en de jury aanstaanden Dingsdag zullen aanvangen.

Het hoofd der uiterste rechterzijde, de graaf Solaro della Margherita, zal het eerst het ontwerp bespreken. Daaruit kan men afleiden dat de Kamer in Turijn zal stemmen der konklussen, door den heer Valerio in naam der commissie aangeboden. De vrienden van het ministere voerden niettemin de hoop, dat hij de overhand zal behouden en de wet, ondanks den tegenstand der regter- en linkerzijde, zal worden aangenomen.

ENGELAND.

LONDEN, 11 April. De groote jury, welke de funktien vervult der Kamer van inbeschuldigingstelling in Frankrijk, heeft zich eergisteren op nieuw vereenigd om zich op nieuw bezig te houden met de tweede misdaad waarvan Simon Bernard is aangeklaagd, namelijk van medeplichtigheid aan den aanslag op 14 Januarij. Nadat de jury het rekvisitoir van lord Campbell had aangehoord, verklaarde zij, dat er gronden bestonden om de zaak aan de vonnisvellende jury te onderwerpen.

De groote jury heeft bereids in eene vorige zitting, zooals gemeld is, Simon Bernard naar de vonnisvellende jury verwezen, als beschuldigd van samenzwering, welke misdaad niet als die waarover nu zal worden recht gesproken, de doodstraf ten gevolge heeft, maar alleen gevangenis en geldboete.

— De Regering heeft besloten omstreeks 1000 arbeiders, in het arsenaal van Woolwich verwoond, af te danken, daar het geschut ter versterking der kusten als anderzins gereed is.

— De Senaat te Washington is tot den 29n dezer maand verdaagd. In het Huis der Vertegenwoordigers was de Kansas-questie steeds aan de orde, doch de belangstelling er in was verminderd.

— Volgens het *Court Journal* zal de prins van Wallis in den aanstaanden zomer een reis op het vasteland doen. De weg, dien Z. K. H. zal nemen, is nog niet bepaald, doch zijn eerste bezoek zal vermoedelijk zijn zuster, prinses Frederich Wilhelm te Berlijn gelden.

— De Kamer van Koophandel te Manchester heeft gisteren een petitie aan het Lagerhuis gerigt, waarin de grondslagen van een nieuw beheer in Indië worden ontwikkeld. De ondertekenaars zijn met de Regering in overeenstemming, dat de Kompanjie moet worden opgeheven, maar verzetten zich tegen het oprigten eener raadkamer uit een president en acht leden bestaande, zooals die in de eerste Indische bill wordt voorgesteld. Eveneens keuren zij de uit 18 leden zamengestelde Kamer, volgens de 2e bill goed, ook niet het beginsel van verkiezing der leden.

In Engeland, zoo luidt de petitie, moeten Indiëns aangelegenheden door een minister en een sekretaris voor Indië bestuurd worden; beiden moeten in het Lagerhuis

zitting hebben, de eerste lid van het kabinet, maar de andere niet verplicht zijn bij eene ministerieele verandering zijne zitting in het Parlement of zijn ambt te laten varen.

Behalve deze twee parlementaire bestuurders der Indische zaken, zou een Indische commissie (board) moeten worden ingesteld, uit vier of meer voor het leven aangestelde sekretarissen bestaande, met eene jaarwedde van 2000 £, doch zonder het recht om posten te geven en zitting in het Parlement te hebben.

Men heeft verkeerd berigt dat de hertog van Malakoff in de eerste dagen zijner komst te Londen een groot diplomatisch diner zou geven; de nieuwe ambassadeur heeft aan te veel uitnodigingen te beantwoorden van ministers en andere hooge personaadjes, die zich gehaast hebben den voormaligen opperbevelhebber in de Krim hunne achting te betuigen. Het zal alzoo niet dan na verloop van een tiental dagen zijn, dat de Fransche ambassadeur tegenbezoeken zal kunnen ontvangen.

Felix Pyat heeft aan den redakteur van den Times den volgende brief geschreven:

Mijnheer! Uw Parijsche korrespondent schrijft: „Aan de Fransche Regering is kennis gegeven, dat Felix Pyat, toen hij berigt kreeg dat hij en ook de drukker van zijn vlugschrift in hechtenis zouden worden genomen, uit Londen verdwenen was en Engeland verlaten had.” Ik begrijp het belang dat de genoemde Regering bij dit valsche berigt hebben zou, maar ik ben het der waarheid schuldig te verklaren, dat ik heden zoowel als gisteren 't geval was, in Engeland en te Londen woonachtig ben. Ik ben, enz. „Felix Pyat.”

Een telegram uit Salerno berigt, dat ook de machinist Park in vrijheid is gesteld en naar Engeland mag terugkeeren.

Volgens tijdingen uit Bombay, wist men per telegraaf, dat sir Colin Campbell het paleis der koningin te Lucknow den 11 Maart genomen had. Het Kaiserburgh werd twee dagen lang gebombardeerd en den 13 Maart ingenomen.

De generaal Outram had 500 rebellen gedood en van zijn kant slechts 100 man verloren.

De belegerden trokken bij groote menigte uit Lucknow; de opperbevelhebber had 1000 kavalleristen en twee batterijen infanterie ter hunner vervolging afgezonden.

Op den 16den Maart was Lucknow nog niet geheel en al ontvrind. De generaals Panny en Chamberlaine manoeuvreerden om den opstandelingen den terugtog af te snijden.

Het is beweerd, dat er vroeger verstandhouding heeft plaats gehad tusschen den Sjah van Perzië en het hof van Delhi, en wel door middel van vermoedde pelgrims op hunne reis naar Mekka. Een der prinses van het vorstelijk huis is opgehangen.

Te Kalkutta was de paniek verdwenen. Het garnizoen en de artillerie moesten in den nacht van den 2den Maart onder de wapens komen, daar de telegraaf gemeld had, dat twee inlandsche regimenten van Barackpoor zich op weg naar Kalkutta begeven hadden. Die twee regimenten zijn in hunnen marsch gestuit.

Te Liverpool heeft men berigten uit Amerika, dd. 27 Maart. Een bende vrijbuiters, onder het bevel van kolonel Lockridge was te Nieuw-Orleans tegen Noord-Mexico opgevoert.

Wijders vernéemt men dat Zuloaga zich in Mexiko handhaaft. Een zijner bevelhebbers zou het hoofd der liberale krijgsmagt van Paroddi, tot den aftogt gedwongen hebben. Van een andere zijde zegt men, dat de goevernements troepen een schitterende beslissende overwinning op hem zouden hebben behaald. Ondanks die voorleer blijft het land evenwel nog in groote verwarring.

De tijdingen van Utah loopen tot 31 Januarij en behelzen niets belangrijks. Het leger der Vereenigde Staten was er goeden staat.

Wijders vernéemt men dat Zuloaga zich in Mexiko handhaaft. Een zijner bevelhebbers zou het hoofd der liberale krijgsmagt van Paroddi, tot den aftogt gedwongen hebben. Van een andere zijde zegt men, dat de goevernements troepen een schitterende beslissende overwinning op hem zouden hebben behaald. Ondanks die voorleer blijft het land evenwel nog in groote verwarring.

„Eenige Europeanen zijn in dien kerker gedurende verscheidene maanden gevangen gehouden, levende met de Chineezzen en zich voedende met die zwarte rijst, welke naar haar uiterlijk en kleur gelijkt op het uitschraapsel van een bronwketel. Toen hun oogenblik om te sterven gekomen was (waarschijnlijk na de aankomst van het antwoord uit Pekang) hield de cipiers en bij het hoofd, en goot hun vergift in de keel. Volgens de getuigenissen der gevangenen hebben twee Europeanen hieraan wederstand geboden; en zijn daarom gewond. Wij vroegen aan de getuigen hoe zij te weten waren gekomen dat het vergift was geweest, dat men aan de gevangenen had toegedaan. Hun antwoord liet ons daar over geen twijfel meer over. Het gevogelte van den cipier toch — een bewijs te meer van den schrik, die in deze plaats heerscht — loopt ongeduldig door de rijen der gevangenen, die van honger sterven. Niemand

durft er de hand naar uitstrekken. Al de kippen nu, welke van de uitwerpselen der Europeanen gegeten hadden, waren plotseling gestorven.

„Wij hebben ook vernomen dat onder de Europeesche gevangenen er slechts twee geweest waren, die het medegevoel der Chineezzen opwekten. De een was een zee-man, die hun taal sprak, hunne gewoonten had aangenomen en hun sprookjes vertelde. Hij was vrolijk of ten minste scheen het te zijn, maar langzamerhand werd hij ziek, begon te weenen en sprak van zijn vrienden, die verre waren. Zelfs de Chineezzen stortten traanen, toen zijn beurt kwam om vergiftigd te worden.

„Er was nog een andere gevangene, een oud man met een langen witten baard, die daar eenige maanden had doorgebracht. Hij verstond slechts eenige woorden Chineesch, maar de eerbied der Chineezzen voor den hoogen ouderdom had hun medelijden opgewekt. Men meende dat hij misschien den heer Cooper kon zijn, de eigenaar der dokken te Whampoa, dien men, op honderd mijl afstand van de Sybille, in zijn schuit had weg geroofd.

„De andere Europeers mogten de Chineesche medegevangenen niet lijden. Zij konden niet tot hen spreken, en hielden zich van de overigen op een afstand. Zoo twee der Europeers elkander in denzelfden kerker ontmoetten, voegden zij zich bij elkander, en spraken. Was er slechts een, dan vocht hij met de cipiers, of zette zich in een hoek neder, zijn gelaat met de handen bedekkende.

„Het is ongelukkig in tweestrijd met onze beginnelen en de gebruiken der beschaafde natien om zulke daden te straffen, nadat de stad stormenderhand is ingenomen, maar wij hebben toch den eersten cipier en zijn handlanger gevangen genomen, twee monsters die de bedrivers van al deze ongerechtigheden geweest zijn. Ook hebben wij die gevangenen als getuigen medegenomen, welke waarheidlievende verklaringen aan ons hebben afgelegd.

„Des nachts, na het tweede bezoek aan de gevangenen, hebben de drie kommissarissen zich naar Pih-Kwey be-geven en hem doen verstaan, dat men schoone ontdekkingen had gemaakt. Een knaapje van tien jaar, wiens voeten door zware ketenen verlamd geworden waren en dat men mede in de gevangenis gevonden had; was bij hen om als bewijs te dienen, dat er in de gevangnissen, aan de zorg van Pih-Kwey toevertrouwd, dingen voorvielen die het daglicht niet mochten zien.

„De Mandarijn, wel verre van door dit schouwspel bewogen te worden, geraakte in hevigen toorn of stelde zich althans zoo aan. Hij zeide dat de heer Parker, de Engelsche kommissaris, er genoeg in scheen te scheppen hem te vervolgen (denme Pih-Kwey). Hij vroeg welk recht wij hadden de gevangnissen binnen te gaan, en of wij voornemens waren al de kerkers van Kanton te openen. Het was volgens hem een gebrek van vertrouwen daar in te gaan, zonder hem er vooraf van te verwittigen. Hij voegde er bij zich aan Lord Elgin te zullen beklagen over de weinige hoffelijkheid van den heer Parker. Zoo zijn de Chineezzen!”

DUTSCHLAND.

WEENEN, 11 April. De *Augsb. Zeit.* sprak dezer dagen van een Nota, door Rusland aan alle groote mogendheden gericht, om hare aandacht te vestigen op het lijd der Christen-bevolkingen in het Oosten en op de noodzakelijkheid om van de Porte bij de aanstaande konferentie, de geheele vervulling van den Hatti-Humayoun te eischen. Ook zou Rusland aangeboden hebben uitsluitend zijne legers te bezigen om de Porte daartoe te dwingen. — Men beweert, dat die Nota niet bestaat evenmin als Ruslands aanbieding. De Porte gaat voort van haren goeden wil blijken te geven en heeft eene commissie ingesteld om de grieven te onderzoeken, waarvan in Europa zooveel gesproken wordt. Rusland weet bovendien dat eene diplomatieke interventie, ten minste op dit oogenblik, te Konstantinopel billijke en gegronde aannemingen zal ontmoeten. Het is evenwel een te geen waarschijnlijk tot het artikel in de *Augsb. Zeit.* zal aaleiding hebben gegeven is dat het Petersburgers kabinet zijne agenten in den vreemde heeft uitgenoodigd de aandacht der mogendheden, bij wie zij geakkrediteerd zijn, te vestigen op de onderdrukking, waaraan de rayas van de zijde der rijke grondbezitters en müzelmansche pacha's onderworpen zijn.

Verder vernéemt men dat de kwestie van Perim noch door Frankrijk, noch door Rusland aan het onderzoek der Parijzer konferentie zal onderworpen worden. Aan Turkije alleen komt het toe stappen te doen, die zijne eer en belangen eischen. Men is hier algemeen verwonderd, dat Oostenrijk kalm is gebleven bij de laatstelijk door Sardinië gedane uitartingen. Dat Oostenrijk aan zijne ontevredenheid deswege geen gevolg gegeven, maar aan de verantwoordelijkheid gedacht heeft, welke, ten gevolge van den toestand, door vriend en vijand op zijn kabinet zou geworpen worden, indien het met Piemont een oorlog ging voeren, waarvan het einde voor niemand twijfelachtig kan zijn, is het volledig bewijs der beknopting, welke

de tegenwoordige politieke toestand op het vasteland. Oostenrijk inboezemt. Zekerlijk zullen er zich stemmen hebben verheven, om met kracht tegen Piemont te handelen, doch zij hebben geen overwigt gehad. Men begrijpe evenwel aan gene zijde van de Tessino, dat uitstel geen afstel is.

Eergisteren is per telegraaf het berigt uit Bucharest ontvangen, dat de Europeesche commissie voor de reorganisatie van het bestuur der Donau-vorstendommen eindelijk het verslag van haar ter plaatse ingesteld onderzoek gereed heeft.

Uit Konstantinopel vernéemt men dat ook van een verandering in het diplomatiech personeel der Porte gesproken wordt. Onder anderen zouden de gezantschappen te Weenen en te St.-Petersburg nieuwe titularrissen krijgen.

Eenige dagen geleden werd gemeld dat Omer-Pacha, die te Bagdad zeer slecht ontvangen was geworden, van zijn goevernement geen bezit had kunnen nemen dan na een bloedigen strijd. Dit berigt wordt bevestigd en daarbij gevoegd, dat de Serdar eenigen Arabische stammen een soort van veldslag had moeten leveren, uithoofde zij hem mondbehoefte voor zijne troepen hadden geweigerd. Bij dat gevecht heeft de nieuwe goeverneur, na verscheidene vruchteloze aanmaningen, tot het nemen van toevlugt moeten nemen. 400 Arabieren gedood en 50 gevangenen gemaakt, die hij bij zijne troepen heeft ingelijfd.

De Turksche overheid heeft de gemeenschap tusschen Bulgarije en Bosnië met Servië verboden. De grenzen zijn door Nizams bezet, die daar houten wachthuizen hebben gebouwd. Niemand mag den afstand tusschen de huizen en de grens betreden. Op den Balkan, namelijk te Ternowa en Leskowatz, zijn onder de rajahs talrijke gevangennemingen uitgevoerd. Het Turksche bestuur schijnt eene zamenweering te hebben ontdekt, waarvan de deelhebbers voornemens waren de troepen te verdrijven en de overheden van kant te maken.

Groot opzien heeft dezer dagen de oproeping gebaard van den voormaligen Badenschen gezant, baron von Andlaw, voor de regtbank van koophandel, wegens onbetaalde wisselbrieven.

BERLIJN, 11 April. Men spreekt hier van een bezoek der koningin Viktoria, door haar in de maand September aan dit hof te brengen. Sommigen willen, dat dit bezoek eerder zal plaats hebben, doch dit is niet waarschijnlijk, aangezien de Koningin Engeland niet zal verlaten op een tijdstip dat het Parlement nog zitting houdt.

Uithoofde der benoeming van den hertog van Terceira om den Koning van Portugal bij zijne huwelijksvoltrekking met de prinses van Hohenzollern te vertegenwoordigen, heeft de graaf de Lavradino, zoo als een brief uit Lissabon meldt, zich hierover gekrenkt gevoeld, en van al zijne titels, eereposten en dekorationen afstand gedaan. Ten gevolge hiervan bevond de Koning, die den hertog van Terceira had gekozen, wijl deze een paar keeren bij dergelijke gelegenheden zijne moeder had vertegenwoordigd, en tevens de diensten van den graaf de Lavradino niet willende missen, zich in een moeilijken toestand. Doch door de familie zijner aanstaande is hij hieruit gered ten gevolge van haar verzoek, dat de nieuwe Koningin van Portugal bij prokuratie met een harer broeders trouwde, terwijl de Koning toen heeft bevolen, dat zijne gemalin door den graaf de Lavradino en den hertog van Terceira zouden ontvangen worden. De eerste heeft den titel van goeverneur-minister Zr. M., de tweede dien van opperbevelhebber der Koningin.

STADSNIUWS.

235ste Staats-Loterij. (Prijsen van 1000 en de boren)
3de Klasse, 1ste Lijst: N° 2376 / 25 000. N° 1467 / 25 000
N° 3338 / 1000. N° 3312 / 1000. N° 6233 / 1000
/ 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 12 April.

BEVALLEN (8 April): G. Draijer, geb. Jonker, D. A. Wijgergang, geb. König, D.
OVERLEDEN (15 Maart): C. M. Boe's wed. H. Michemshuysen, 71 j. — (6 April): M. van Dijk, wed. H. Bos, 77 j. (8 April): A. P. van Scherpenzeel. — A. Beckholdt, 18 j.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	155 1/2	2/m. Livorno	95
Zigt	56 1/2	" Napels	95
2/m. Bordeaux	55	" Petersburg	38
1/2 m. "	55 3/4	6/v. Weenen	38
1/8 m. Madrid	23 1/2	" Angers	35 1/2
" Cadix	23 1/2	" Hamburg	99
" Seville	233	" Amsterdam	35 1/2
" Bilbao	233	" Rotterdam	35 1/2
" Lissabon	40	2/v. Londen	11 65
" Porto	40	Zigt	11 7 1/2
2/m. Genava	45 1/2	Rotterdam	1

PHILS-COURANT DER EFFEKTEN.

Table of financial data including interest rates and exchange rates for various locations like Amsterdam, Nederl., Dito, and others.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

Table of international exchange rates for Paris, Madrid, London, and other cities.

HANDELSBERICHTEN.

Text under Handelsberichten mentioning 'SCHIEDAM' and 'Wismar' with dates and prices.

SCHEEPSLIJNINGEN.

BINNENGEKOMEN:

Shipping arrival news for 'TEXEL' and 'HELYOET' with ship names and dates.

UITGEZEILD:

Shipping departure news for 'TEXEL' on April 10th.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 12 April, in lading naar:

Table listing shipping companies and destinations like Coblents, Keulen, Mannheim, etc.

AMSTERDAM, 2 April, vertrokken naar: Keulen, Mannheim, and Rijnhoogte.

Ontvangen voor zuster Felicitas van C. B. uit Sneek f 7.50.

Advertentiën.

(60) Heden is overleden het bas geboren konink van M. A. T. X. LUIJCKEN, 's Bosch, 9 April 1858.

(50) De oudste onzer twee hevelingen, HENRIKUS JOANNES BARTHOLOMAEUS, werd heden morgen, slechts den leeftijd van vier en een half jaar bereikt hebbende, op eene smartelijke wijze van ons opgeëischt.

NOTARIAAT.

Bij een bejaard Notaris van de R. G. Godsdienst, op een aangenaam dorp in Gelderland, bestaat gelegenheid om een Jong Mensch ter opleiding voor het NOTARIAAT te plaatsen...

(47) Bij H. R. VAN ELK, te Breda recht, verschijnt geregeld den eersten der maand:

MAANDSCHRIFTEN VOOR

DAMES.

Inhoudende: Kalender voor de maand, Huwelijks-, Bevallings- en Doodberispen uit de Haerlemsche Courant. Een uitmuntend Mengelwerk, onder redactie van den Heer C. VAN E. VAN DER BILT LA MOTTE. Dames Handwerken met Patronen, Recepten enz. voor de Huishouding.

De Zalf en Pillen van Holloway zijn zonder weerga in gevallen van zinkingen. D. M. te Monnikendam, was sedert 4 jaren onopoudelijk aan zinkingen onderhevig; welke zoo zeer hadden toegenomen, dat hij vier of vijf maanden lang genoodzaakt was het bed te houden...

Door het vermeerdert debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen a f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.00, f 13.50, f 20.50. Potjes Zalf a f 0.80, f 1.85, f 3.00, f 6.05, f 13.85, f 22.95.

BOEKHANDEL VAN C. L. VAN LANGENHUYSEN. Leçons-Modèles de Littérature (prose), recueillies par le baron de Nilinse; petit in-8° de 400 pages.

Mac-Grégor, scènes de la vie écossaise au dernier siècle, par M. Elliot de Saint-Oulph; 320 pages; 6 gravures. Miss Wardour, ou l'Antiquaire, par M. Walter Scott, par M. Elliot de Gaint-Oulph; 320 pages, 6 gravures.

Fensées d'Humbert sur la Religion, appuyées de faits et d'exemples, par M. l'abbé Mullat; 390 pages. La Vie de saint François de Paule, par M. de Bois-Anbry; petit in-8° de 360 p.; portr. f 0.75.

Journal d'un Solitaire, contenant l'exposition familière de la doctrine chrétienne, par M. Alphonse de Milly, 3e édition, f 0.50. Légendes des sept Péchés capitaux, par F. Collin de Plancy; 5e édition, 250 p., 8 grav. f 0.50.

Le Héron et l'Échternach, et quelques autres légendes bretonnes, par J. Collin de Plancy; 296 p., avec grav. f 0.50. Quelques Scènes du Moyen Âge, légendes et petites histoires, par J. Collin de Plancy; 240 p., figures f 0.50.

La Reine Berthe au grand pied, et quelques autres légendes de Charlemagne, par le même; 300 pages avec 30 gravures f 0.50. Le Sanglier des Ardennes, suivi de quelques autres récits de la Hesbaye, par le même; 250 p., 6 gravures f 0.50.

Traité complet des Indulgences et du Jubilé, avec des pratiques et des prières, par M. l'abbé Pinart; in-12 de 324 pages f 0.50.